ගොවි ගැටළුවට අත්වැලක්

මහවැලි ප්‍රජාසංවර්ධන සමිති

අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ලංකා ජනතාවට හුරු පුරුදු ග්‍රාම සංවර්ධන අදහස අළුත් වේශයක් ගෙන මහවැලි ජලයෙන් තෙත්වන ගොවි ගම්මානවල ගොඩනැගෙමින් පවතී. එනම් ප්‍රජා සංවර්ධනයයි. ප්‍රජා සංවර්ධනය යනු කුමක්ද? එවැන්නක් අවශ්‍ය ඇයි? විශේෂයෙන්ම, මහවැලි ප්‍රදේශයේ ප්‍රජා සංවර්ධන රටාව කුමක් ද, එය ශ්‍රී ලංකාවේ අනිකුත් ජනපද යෝජනා ක්‍රම සහ ගම් වලින් වෙනස් වේ ද? යන්න සලකා බැලීම මේ ලිපියේ පරමාර්ථයයි.

පරණ ජනාවාස ව්‍යාපාර තුළ ප්‍රජා සේවා පහසුකම් එතරම් හොඳින් සංවිධානය වී තිබුනේ නැත. බොහෝවිට, අළුතින් පදිංචි කරවන ගැමියෙකුට පළමුවෙන්ම ඕනෑවෙන කුඹුරක්, ගොඩ ඉඩමක් සහ ගෙයක් ලබා දීම, එකල ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය විය. එවැනි පැරණි ජනපද කිහිපයක ම කළ සමීක්ෂණ වලින් පෙනී යනුයේ ගොවිතැනට සෑහෙන වතුර තිබුණු තැන්වල පවා ගොවීන්ගේ එකමුතු කම නැතිවීමෙන් විශාල පිරිසකට වතුර කලට වේලාවට ලබා ගැනීමට බැරි වූ බවය. ඒ එක් සරල උදාහරණයක් පමණි. ප්‍රජා සේවා සඳහා වූ හොඳින් සකස් කළ වැඩ පිළිවෙලක් නැති තැන්වල මේ වාගේ අමතර ප්‍රශ්න ඇති විය හැක. අපේ පැරණි ජනපද යෝජනා ක්‍රම වල, බොහෝ දුරට හැම දෙනාටම එක සමාන ආදායමක් හා පහසුකම් ඇති වාතාවරණයක්, තුළ අඳගොවියන් හා ඉඩම් බදු ගෙන ලොකුවට ගොවිතැන් කරන මුදලාලි පෙළැන්තියක් ඇතිවීම මේ වායින් එක් ප්‍රශ්නයකි. පුරාණ ජනපද යෝජනා ක්‍රමවල මුල් පදිංචිකාරයින්ගේ අත් දැකීම් අනුව ඒවායේ ප්‍රධාන දුර්වලකම් කිහිපයක් හඳුනා ගැනීමට පුලුවනි.

1. ජනපද වාසීන්ගේ ආර්ථික දියුණුවට ප්‍රධාන තැනක් දීම නිසා සමාජයේ දියුණුව යටපත් වීම.

ගොවිකටයුතු පර්යේෂණ හා පුහුණු කිරීමේ ආයතනයේ විමර්ශක

ලලිත් ජයසූරිය විසිනි.

2. ප්‍රජා සේවාවන් කිහිපයක් තිබුණත් ඒවා පවා සමිති ගණනාවක් මගින් පාලනය වීම නිසා, හරිහැටි එක ක්‍රමයකට සකස් නොවීම, උදහරණයක් වශයෙන් සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව, සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව, ග්‍රාම සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව හා පළාත් පාලන ආයතන ආදිය මගින් එකී නොයෙකුත් ආකාරයේ වැඩ පිළිවෙලවල් ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ
3. ප්‍රජා සංවර්ධන වැඩ කටයුතු වල වැදගත්කම පැත්ත වෙත මහජනයාගේ සහභාගීත්වය හරියාකාරව ලබා ගැනීමට බැරි වූ නිසා මේ සුළු සේවාවලින් පවා ඔවුන්ගේ ඇත්ත අවශ්‍යතා වයන් ගැන උනන්දුවීමට නොහැකි වීම මේ අතර වේ.

මහවැලි ජනාවාස කිහිප ආකාරයකින් රටේ අනිකුත් ජනපද යෝජනා ක්‍රමවලට වඩා වෙනස් වේ. විශේෂයෙන්ම එය ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසයේ ඇතිවුණු විශාලම ජනාවාස යෝජනා ක්‍රමය වේ. දසලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනසංඛ්‍යාවකගේ ඉර

මහවැලි ජනපදිකයින් කොටස් කිහිපයකට බෙදිය හැක.

මහවැලි සමාජය

- පුරාණ ගම්වාසීන්
  - මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය නිසා ඉඩම් අයිතිය වැඩිවුණු අය
  - යෝජනා ක්‍රමය නිසා ඉඩම් අයිතිය අඩුවුන අය
- පිටස්තර ඉඩම් ලාභීන්
  - ව්‍යාපාරයේ අවශ්‍යතා සඳහා ඉවත් කරන ලද ප්‍රදේශවලින් පැමිණි අය
  - ඡන්ද කොට්ඨාශ මට්ටමින් තේරූ අය

ණම මේ තුළින් විසඳෙන අතර, ව්‍යාපාරයේ ප්‍රතිඵල ඔවුනට පම ණක් නොව ඉන් පිටස්තර වෙසෙන සමස්ත ලංකා ජනතාවටද බලපානු ඇත. මේ තත්වය උඩ රටේ අනි කුත් ගොවීන්ට වඩා විශේෂ පහසු කම් සමහර අවස්ථාවලදී මහවැලි ගොවීන්ට ලැබිය යුතුය යන තර්කය බොහෝ දුරට පිළිගත හැක.

මෙවැනි වෙනස් කම් තිබුනත්, කවුරුත් "මහවැලි ඉඩම් ලාභීන්" යන පොදු හැඳින්වීම යටතේ සැලකිය යුතුය. එසේ නොවුන හොත්,

1. ඉඩම් ලැබූ අය අතර භේද ඇති විය හැක.
2. පුරාණ ගම්මුන් අතර හා අළුතින් ඉඩම් ලැබූ අය අතර නුරුස්සන ගති ඇතිවිය හැක.
3. වැඩි සැලකිල්ල නිසා තවත් අතකින් රාජකාරි කටයුතු අමාරුවිය හැක.
4. මහවැලි ව්‍යාපාරය පොදු සේවා වක් නිසා හැම ඉඩම් හිමියකුම සමාන පහසුකම් ලැබිය යුතු වෙයි.

මේ ගැටළු නිරාකරණය කරන එක විශේෂ උපක්‍රමයක් ලෙස එක් එක් ප්‍රදේශයෙන් පැමිණි ඥාති හිත මිත්‍ර පිරිස් හැකිතාක් දුරට එක ගමකම පදිංචි කරවීමට මහවැලි අධිකාරිය උත්සාහ ගෙන ඇත.

ඉහත සඳහන් කරන ලද මූලික කරුණු අධ්‍යයනය කිරීමෙන් පසුව, මහවැලි "ප්‍රජා සංවර්ධන සමිති" සහ ඒ සමඟ අත්වැල් බැඳ ගෙන යන "ඒකක කළමනාකාරිත්ව රටාව" ඇතිකර තිබේ. මෙම ඒකක කළමනාකාරිත්ව රටාව තුළින් කුඩා ඒකක තුළ සියලුම කටයුතු එකම නිලධාරි යෙකුගේ පාලනය යටතට පත් කොට ඇත. සාමාන්‍යයෙන් ඒකක කළමනාකරුවෙකුගේ බල ප්‍රදේශයේ පවුල් 100–250 ක් පමණ ජීවත් වේ. ඔහුගේ "ප්‍රජාව" තුළ ප්‍රජා සංවර්ධන සමිති ගොඩ නගා ඇත. සියළුම සභනාධාරයන් ජන් පද වැසියන් අතට පත්වන්නේ ඒකක කළමනාකරු මගින් නිසා ඔහුගේ මග පෙන්වීම යටතේ ප්‍රජා සංවිධාන ගොඩ නගා ගැනීමේ වාසිදායක තත්වය, මහවැලි ප්‍රදේශ ගණනාවක කරන ලද නිරීක්ෂණ වලින් පැහැදිලි වේ. තවද, ප්‍රජාව කුඩා ප්‍රමාණයේ සමූහයන්ය. එසේම සමාජ ආර්ථික ක්‍රමයන් හා සාමාන්‍ය අරමුණු එකකි. එනිසා, හොඳ ආරම්භයක් මහවැලි සංවර්ධන සමිතිවලට ඇත.

මෙම සමිති වල සාමාජිකයින් වන්නේ, මහවැලි ඉඩම් ලාභී ගොවිමහතුන්ය. එම පවුල් වල වැඩිමහල් යැපෙන්නන්ටද, ඡන්ද බලය රහිත සාමාජිකත්වය හිමිවේ. මේ අනුව මහවැලි ගොවීන්, නිශ්චිත වශයෙන් ඒකරාශි වීමත් ප්‍රජා සංවර්ධන සමිති මගින් සිදුවේ.

මිළහට ඒවායේ රැස්වීම් වලට, ඒකකය තුළ සිටින මහවැලි අධිකාරියේ නිලධාරීන් සම්බන්ධ වන අතර, සමිතියේ සභාපති නිල බල යෙන්ම ඒකකයේ කළමනාකරු වේ. අනිකුත් නිලධාරීන් ගොවීන් අතරින් පත්වේ. මේ අනුව, එක් තරා මූලික දෙයක්, එනම් නිලධාරීන් හා මහජනතාව අතර, මාසිකව තම අදහස් හුවමාරු කර ගැනීමේ අවස්ථාව සම්පූර්ණ වේ. මේ තුළින්, නිලධාරීන්ට තම ගොවීන් සඳහා උපදෙස් හා සේවා විධිමත් පරිදී දියහැකි අතර අනිත් පැත්තෙන්, ගොවීන්ට වැඩ පිළිවෙළ වල් සැලසුම් කරණය, අඩුපාඩු හා දුක් ගැනවිලි ඉදිරිපත් කිරීම ආදී යට අවස්ථාව සැලසේ.

සාමාජිකයින්ගේ ආර්ථික හා සමාජ තත්වය එය වර්ධනය කිරීමට අමතරව, මෙය අධ්‍යාපනික මුහුණුවරක්ද වෙයි. සාමාජිකයින් ආර්ථික, සමාජීය, හා වෘත්තීයමය වශයෙන් එකහා සමාන කොටස කට අයත් නිසා, සුහදව හා නිද

ගොවීන්ට බලපාන අලෙවි කරණ හා නිෂ්පාදන ගැටළු නිරාකරණය ද මෙහිදී සිදුවේ. ඉදිරි කන්නයේ ගොවිතැන් කිරීම සඳහා එකඟතාවයකට පැමිණිය හැකි සැලැස්මක් සාද ඉදිරිපත් කිරීම තවත් අරමුණකි.

විශේෂයෙන්ම, මහජන සෞඛ්‍යය, පෝෂණ ආධාර, බිමට ජලය සැපයුම, පාරිසරික සනීපාරක්ෂාව, ළදරු උයන්, ආගමික හා සමාජීය උත්සව සංවිධානය ආදී විවිධ කටයුතුවලට ප්‍රජා සංවර්ධන සමිති කැපවී කටයුතු කරනු ලැබේ.

ගොවීන්ට ලැබෙන ණය ආධාර නිසි තැන් වලට ලැබීමට සැලැස්වීමද ප්‍රජා සංවර්ධන සමිතිවල සහායයෙන් කෙරෙන්නකි.